

BASTION

Luko Paljetak

Kazalište Marina Držića

Kazalište Marina Držića

BASTION

Luko Paljetak

Praizvedba: 10. lipnja 2012. u 20 sati

BASTION

Redatelj i scenograf: *Lefteris Giovanidis*

Kostimograf: *Željko Nosić*

Skladatelj: *Đelo Jusić*

Scenski pokret: *Alen Čelić*

Oblikovatelj svjetla: *Denis Šesnić*

Podjela uloga:

WAGNER: *Frane Perišin*

GENERAL: *Boris Matić*

HANS: *Hrvoje Sebastijan*

GRETHEN: *Matea Elezović*

JORGE: *Vinko Štefanac*

GROFICA: *Glorija Šoletić*

ELZA: *Izmir Brautović*

Tehnička realizacija: *Marin Gozže*

Izrada video projekcije: *Nikola Kapidžić*

Inspicijentica: *Ivana Ljepotica*

Šaptačica: *Anita Bubalo*

Redatelj Lefretis Giovanidis o BASTIONU

VRISAK DUBLJEG JA

Kad je riječ o kazališnom stvaralaštvu, politička i socijalna stvarnost s ratovima, terorističkim akcijama, nasiljem i vandalizmom predstavlja neiscrpno izvoriste ideja. Pero kazališnog pisca bilježi poput seizmografa svaki drhtaj ljudske duše, svaku moralno-etičku vibraciju, svaku nedoumicu. Tekst Luka Paljetka BASTION predstavlja vrisak jednog dubljeg JA. Jacques Derrida piše o tom dubljem ja: „Ako moja riječ nije moj dah, ako slovo na papiru nije moja riječ, to je zbog toga što se moj dah s vremenom odijelio od mog tijela, što je moje tijelo prestalo biti moja gesta, a moja gesta više nije moj život“. Tim riječima u potpunosti opisuje junake BASTION-a, koji se kreću između realnog i nerealnog, svjesnog i nesvjesnog. Žongliraju u svijetu granica temeljenom na spolnosti i borbi za preživljavanje. Svojim nas tekstom Paljetak uvlači u jedan prestravljeni, izgubljeni svijet u kojem nitko ne postoji ni za koga. U jednom takvom svijetu u kojem nema Boga, sve je dopušteno i ništa nije nemoguće.

Glavni junak Paljetkova djela sukobljava se s vlastitim JA, a u tom mu sukobu njegovo nesvjesno dolazi u san kao Deus ex Machina. U

tom svijetu snova on traga za odgovorima na pitanja kojima je zaokupljen. I tako od nesvjesnog dolazimo do djela koje prije svega govori o svjesnom. „*Svijest je ta koja sama po sebi svakom životnom činu određuje boju krvi, tipičnu nijansu, budući da je život, bez sumnje, uvijek nečija smrt*“. Stvarnost u Paljetkovom svijetu nema granica. Čak i on sam živi negdje između mita i zbilje stvarajući djela koja provociraju, nadahnjuju i dočaravaju svjetove.

ODLOMAK IZ „BASTIONA“

...

HANS:

Izgleda da smo se izvukli.

GROFICA:

Iz ovog smo se otvora izvukli, to je neprijeporno. Međutim...

GRETHEN:

Kakva je ovo prostorija?

HANS:

Čini mi se nekako poznatom.

GROFICA:

Gdje su Jorge i Elza?

HANS:

Zar ih nema? Oni su još dolje.

GRETHEN:

Pozovimo ih. (*Viče.*) Jorge! Elza! Elza! Jorge!
(*Izlazi Jorge.*)

JORGE:

Zalutali smo malo, i pali.

GROFICA:

Jedno preko drugog?

JORGE:

Ne. Svatko za sebe.

GRETHEN:

Tako je bolje.

JORGE (*Promatra oko sebe.*):

Pa ovdje smo već bili. Ovdje smo već bili.

GRETHEN:

I meni se čini. Zar ovo nije onaj isti klavir?

GROFICA:

Možda jest, a možda i nije. Trebalo bi ga čuti.

JORGE:

Ja nažalost ne znam svirati. Međutim, mogao bih pokušati izazvati u njemu kakav zvuk.

GROFICA:

Ne pokušavajte ništa izazvati, Jorge. (*Iz otvora izlazi Elza.*)

ELZA (*Krikne.*):

Jao, ovdje smo već bili. Poznajem ovu prostoriju. Klavir je bio na onoj strani. To je jedina razlika. (*Stanka.*) Čujete li (*Histerično viče.*) Oni! Oni! Oni! Dolaze!

HANS:

Nema njih! Nema njih! Nema njih! Oni, to smo mi, oni, to smo mi, mi smo to oni! Mi smo oni! Smo to mi oni! Nema njih! Nema njih! (*Svi počinju vikati.*)

JORGE, GRETHEN, ELZA:

Oni! Oni! Oni! Dolaze!

GROFICA (*Viče.*):

Rosa centifolia! Rosa centifolia!

HANS:

Ne! Ne! Mi dolazimo! Mi dolazimo! Oni, to smo mi! Mi, to smo oni! Nema njih, nema njih! Mi! Nas!

ELZA (*Viče.*):

Dolazimomitomismonjihnematonjih!

TKO SU I KAKVU PORUKU ŠALJU POVIJESNI LIKOVI PALJETKOVOG „BASTIONA“?

Drama *Bastion* objavljena je u časopisu *Quorum* 1988. i svojom premijernom izvedbom u Kazalištu Marina Držića nastavlja niz dosad uspješno uprizorenih Paljetkovih komada *Govori mi o Augusti* redatelja Ivica Kunčevića 1975. i *Posljednji ljetni cvijet* (radio drama) u režiji Ozrena Prohića 1997., te na Dubrovačkim ljetnim igrama *Tri skoka gušterice iliti život Miha Pracata Lopuđanina* i *Poslije Hamleta* u režiji Krešimira Dolenčića 1994.

Virtoz igre s riječima, Paljetak omogućuje različito iščitavanje svog Bastiona. Jesu li utvrde oko nas ili u nama, jesu li objektivna ograničenja ili tek subjektivni osjećaj... tek su neka od pitanja koja se mogu postaviti. U ovom njegovom komadu susreću se i spominju osobnosti koje su odredile dijelove naše povijesti i civilizacije. U Paljetkovim dramama ništa nije slučajno pa ni njihovo pojavljivanje. Stoga valja znati tko su bili i kakvu poruku nam šalju.

Heliogabal – rimski car Mark Aurelije Antonin (Emesa, danas Homs, Sirija 204. – Rim 11. ožujak 222.), porijeklom Sirijac. S majčine strane pripadao rimskoj carskoj dinastiji Severa. U svom rodnom Emesu od ranih dana služio sirijskom bogu Elagabalu. Uz potporu bake, carice Julije Meze, sirijske su ga legije kao četrnaestogodišnjaka izabrale za cara, te 218.

započinje svoju, skandalima prožetu četverogodišnju vladavinu. Slovi za jednog od najrazvratnijih rimskih careva. Ubili su ga pretorijanci. Imao je 18 godina.

Platon – utjecajni grčki filozof (Rim, 427. g.pr. Krista – 347. g.p.k.). Pravo ime bilo mu je Aristoklo, nazvan je Platon (Širok), pretpostavlja se zbog njegove atletske građe. Bio je Sokratov učenik, Aristotelov učitelj, osnivač Akademije. Polazište njegove filozofije bilo je učenje o idejama, koje su po njemu jedina prava zbilja, dok je svijet osjetnih stvari samo preslika svijeta ideja.

Richard Wagner – njemački skladatelj (Leipzig 1813. – Venecija 1883.). Glazbenik koji je odigrao gotovo revolucionarnu ulogu u europskoj glazbi XIX st., osobito na glazbeno-scenskom području. U središtu njegova stvaranja bila je opera u koju je uz brojne reformatorske poteze, uveo i lajtmotiv – melodiju koja je pratila svako pojavljivanje određene osobe na sceni.

Katarina Medici – talijanska plemkinja, porijeklom iz proslavljene obitelji de Medici, francuska kraljica, supruga Henrika II (Firenza 1519. – Blois 1589.). Prvi se put politički jače angažirala kao regentica za svoga mlađeg sina Karla IX. U politici i zadržavanju vlasti nije prezala ni od čega – pripisuje joj se strašni po-

kolj hugenota 1572., poznat pod imenom Bartolomejska noć. Bila je velika Nostradamusova štovateljica. Poput ostalih Medicija bila je mecena umjetnosti.

Charles IX - Karlo IX., francuski kralj, rođen 1550. kao Karlo Maksimilijan. S obzirom da je, u trenutku kada postaje francuskim kraljem (1559.) maloljetan, vlast preuzima njegova majka i regentica Katarina Medici, no i tijekom

čitave njegove samostalne vladavine zadržava snažan politički utjecaj na njega. Nije joj se uspio oduprijeti ni onda kada je, kao jaka katolkinja naredila pokolj vjerskih neistomišljenika, hugenota, što si nije mogao oprostiti do kraja svog života. Karlo IX. je umro 1574., u dvadeset i četvrtoj godini života, a na francuskom ga je prijestolju naslijedio mlađi brat Henrik III.

LUKO PALJETAK, književnik

Rođen je u Dubrovniku 19. kolovoza 1943. od oca Nika i majke Marije Skvičalo. Djetinjstvo i mladost proveo je na Prijekom u Dubrovniku, u Nalješkovićevoj ulici br. 16 (kasnije 18) gdje je s prekidima stanovao sve do 1982. godine. Osmogodišnju školu, te pet godina učiteljske škole i dva semestra Pedagoške akademije završio u Dubrovniku. Filozofski fakultet (hrvatski jezik i književnost i engleski jezik i književnost) završio je u Zadru 1968. godine. Doktorat znanosti postigao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1992. godine, obranom disertacije *Književno djelo Ante Cettinea*. Od 1994. član suradnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU). Redovni član HAZU postao 1997. godine. Nakon završetka studija radio kao redatelj i dramaturg u Kazalištu lutaka Zadar (1969-1973). Do 1978. radio kao asistent na Filozofskom fakultetu u Zadru. Bio je jedan od urednika časopisa *Zadarska revija*. Nakon prestanka rada na FF u Zadru, prelazi u Dubrovnik gdje od 1978. godine radi kao urednik i tajnik uredništva časopisa *Dubrovnik* koji izdaje Matica hrvatska Dubrovnik .

Član je Društva hrvatskih književnika, Matice Hrvatske, hrvatskog centra PEN-a, hrvat-

skog centra UNIMA-e, Društva hrvatskih književnih prevoditelja, Dramskih umjetnika Hrvatske, član bratstva Reda sv. Fortunata (vitez), počasni član Društva slovenskih pisateljev, Društva prijatelja Dubrovačke starine, Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU), dvije godine bio je član međunarodnog žirija lutkarskog festivala PIF, a četiri godine izbornik lutkarskog programa JFD-a (Jugoslaven-skog festivala djeteta) Šibenik (1981., 1983-1985.).

Dobitnik je brojnih književnih nagrada, odličja i priznanja.

Pjesnik, književnik, dramski pisac, prevoditelj, redatelj, lutkar, slikar... svestrani Luko Paljetak ne naziva se bez razloga suvremenim hrvatskim Leonardom da Vincijem.

LEFTERIS GIOVANIDIS, redatelj

Lefteris Giovanidis rođen je u Grčkoj 1974. godine. Studirao je teatrologiju i režiju u Ateni i New Yorku.

Do sada je režirao slijedeće predstave: *Reunion* (David Mamet), *Ljubav do smrti* (Aldo Nikolai), *Heidi* (Johanna Spyri), *The smell of the kill* (Michele Lowe), *Sami zajedno* (Ingram Asbjornsen), *Zašto Madonna a ne ja?* (Michalis Kokkoris), *Netko će doći* (Jon Fosse), *Soneti* (Shakespeare), *Heterini dijalozi* (Loukianos), *Doba križante-ma* (Manos Eleftheriou), *Čarobna frula* (Mozart), *Melocoton en almibar* (Migel Mihura), *The master builder* (Henrik Ibsen), *Wheelchair dancer* (Sarah Froeber), *A song of a night gale* (William Tennessee), *Los figurantes* (Jose Sanchis Sinisterra), *Tko je otkrio Ameriku?* (Chrysa Spilioti), *True West* (Sam Separd) i *A matter of dispute* (Marivaux).

Preveo je preko 15 kazališnih predstava s engleskog na grčki jezik te tri knjige adaptirao za kazalište. U okviru projekta Udruge europskih kazališta postavio je na scenu *Richarda III* u kazalištu La Fenice u Veneciji. Režirao je otvaranje Olimpijade u Ateni 2004. godine, a nakon toga i niz drugih sportskih događanja.

U Ateni ima vlastitu kazališnu družinu pod imenom "Theatrikos kiklos".

Lefteris Giovanidis predavač je na Dramskom odjelu Sjeverno-grčkog narodnog kazališta. Ovo je njegov prvi redateljski projekt u Hrvatskoj.

ŽELJKO NOSIĆ, kostimograf

Rođen u Slavonskom Brodu, diplomirao na tehnološkom fakultetu u Zagrebu. Na istom i magistrirao. Kao kostimograf se okušao u svim formama- kazalište, film, televizija.

Na televiziji surađivao u nacionalnim show programima – *Sunce, Bravo, Studio 10, Porin, Dora* ...Realizirao nekoliko igrano-zabavnih serijala za djecu i mladež, nekoliko TV drama i filmova. Kao kazališni kostimograf, kostimirao oko 140 predstava-dječjih, drama, opera, opere, musicala, klasičnih i suvremenih baleta, monodrama. Suradivao sa svim kazalištima u zemlji, djelomično u regiji. Filmom *Libertas*, romansirane biografije o našem Marinu, osvaja sve nagrade kritike i struke. Slijedeći veliki filmski izazov će biti suradnja sa Lordanom Zafranovićem.

ĐELO JUSIĆ, skladatelj

Đelo Jusić, istaknuti hrvatski skladatelj, dirigent, gitarist i aranžer, rođen je 1939.godine u Dubrovniku. Glazbeni nauk stjecao je kod maestra Lovre pl. Matačića, a nadahnuće je crpio u rodnom Gradu bremenitom poviješću, srednjovjekovnom i mediteranskom glazbenom tradicijom.

Skladat je počeo šezdesetih godina prošloga stoljeća kada je osnovao vokalno-instrumentalni sastav *Dubrovački trubaduri* s kojim je svoju glazbu pronio Mediteranom, Europom i svije-

tom. Osnivač je, voditelj i skladatelj dječjeg zbora *Mali raspjevani Dubrovnik*. Bio je stalni dirigent Dubrovačkog simfonijskog orkestra, glazbeni selektor Međunarodnog dječjeg festivala u Šibeniku, umjetnički direktor Festivala mediteranske glazbe u Budvi, dopredsjednik i predsjednik Udruženja muzičkih radnika Hrvatske Croatia-Concert. Dirigirao je velikim revijskim i simfonijskim orkestrima diljem svijeta. Skladao je više od tisuću pjesama, njegove su skladbe ovjekovječene na 80 LP ploča i 30 CD izdanja. Kao tiražni skladatelj, dobitnik je nekoliko platinastih, zlatnih i srebrnih ploča. Laureat je niza festivala i dobitnik strukovnih priznanja, a za sudjelovanje i doprinos u Domovinskom ratu, dodijeljeno mu je odlikovanje Reda Danice s likom Marka Marulića. Maestro Đelo Jusić skladao je glazbu za mnoge filmove i kazališne predstave: diljem svijeta izvođeni mjuzikl *Dundo Maroje i Grižula*, dva oratorija- *Istina o Gradu slobode i Srebrenički inferno*, *Koncert za gitaru i orkestar*, *Koncert za fagot i orkestar*, *Koncert za obou i orkestar*, Šesterostavačnu suitu *Dubrovački kantuni*, te balet *Katarina, posljednja bosanska kraljica*.

ALEN ČELIĆ, glumac, mimičar

Rođen 1970. u Osijeku. Glumac i mimičar obrazovan na Visokoj školi za scenske umjetnosti Folkwang Hochschule Essen u Njemačkoj, gdje je i diplomirao. Svestrani umjetnik, od

2002. do 2004. angažiran je kao glumac/plesač i glazbenik sa plesnim i multimedijalnim kazalištem Les Petits Poissons, u režiji Samira Akike (ex-Pina Bausch) u *22 Blvd Lafayette* i *Sharks* Tanzhaus NRW u Düsseldorfu. 2005/2007. – suradnik je za scenski pokret na Umjetničkoj akademiji u Splitu (asistent prof. Ivica Boban i Almir Osmanović), te u HNK Split i GKL Split. Godinu potom, 2008. postaje docent za scenski pokret, a osim u Splitu podučava scenski pokret i u Osijeku. Godine 2010. dobitnik je nagrade za scenski pokret *Mali Marulić* za predstavu *E, moj Pinokio* (Dražen Ferencina, GKM, Split).

Autor je i glazbenik benda New Gondoliers iz Splita.

DENI ŠESNIĆ, oblikovatelj svjetla

Rođen je 1963. u Rijeci. Diplomirao je design svjetla, video i kazališne projekcije MAPA-e (Moving Academy for Performing Arts Amsterdam) u klasi Ide Van Heiningen.

Za istu akademiju predavao je u Bukureštu, Berlinu, Bratislavi i Pragu te je kao tehnički direktor vodio MAPA Karavan tour 1998, 2000, 2001, Praški festival Četiri + Četiri dana u pokretu te Light laboratorij na Praškom scenografskom Quadriennalu 1999.

Oblikovao je svjetlo za preko 200 predstava u Hrvatskoj i inozemstvu. U mnogim predstavama potpisuje i scenografiju.

S Krešimirom Dolenčićem postavlja u Peking u najveću svjetsku produkciju Verdijeve *Aide*, osvjetlivši je s više od 3200 rasvjetnih tijela. U Omanu radi oblikovanje svjetla za otvaranje i zatvaranje Drugih Azijskih igara na pijesku.

U suradnji s Daliborom Laginjom izradio je scenografiju i projekt dočeka Svetog oca u Rijeci. Suradivao je s mnogim umjetnicima na brojnim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu.

U mnoga naša kazališta kroz svoje predstave uveo je inteligentnu rasvjetu, koje su sada u stalnom postavu rasvjetnog parka. U HNK Zagrebu i Rijeci te SNP Novi Sad projektirao je novi način vješanja lateralne rasvjete, da se postigne bolja kvaliteta bočnog svjetla te lakša komunikacija glumaca sa scenom.

SVIRA gitaru te je jedan od osnivača grupe *Molto Cortese*. Dobitnik je brojnih strukovnih nagrada, između ostalog, Nagradu Hrvatskog Glumišta, Marulićevih Dana, Festivala Malih Scena, ASSITEJ-a... Od 1996. djeluje kao slobodni umjetnik, a od 1.04.2009. zaposlen je kao docent odsjeka snimanja na Akademiji Dramskih Umjetnosti u Zagrebu.

Frane Perišin

Rođen 13. 7. 1960 u Splitu. Odrastao u Kaštel Kambelovcu. Prve glumačke korake ostvario u rodnom Splitu. Akademiju dramske umjetnosti diplomirao 1985. u klasi profesora Božidara Viloića. Od 1985-1987. član ansambla Hrvatskog narodnog kazališta u Splitu, a od 1987. do danas stalni član ansambla Kazališta Marina Držića u Dubrovniku. Ostvario oko 90-tak uloga u kazalištima (Kazalište Marina Držića, HNK Split, HNK Mostar, Istarsko narodno kazalište, Šibensko kazalište, Dubrovačke ljetne igre, Splitsko ljeto, Zadarsko ljeto, Međunarodni festival djeteta, Osječko ljeto) te na televiziji i filmu. Dobitnik brojnih priznanja, između kojih su: *Nagrada hrvatskog glumišta* za uloge Mavra i Dania u predstavi *Suzana čista* Mavra Vetranovića, 2001. godine; Nagrada *Orlando* za ulogu Nika Marinovića u predstavi *Ekvinocij* Iva Vojnovića, 2004. godine; Nagrada *Festivala glumca* u Vinkovcima za najboljeg glumca, 2008. godine

Boris Matić

Rođen u Čapljini 1975. Osnovno i srednjoškolsko obrazovanje završio je u Metkoviću, a glumu u Mostaru. Glumio je u HKUD-u u Trebižatu, amaterskom kazalištu u Čapljini, u Mostaru u studentskom kazalištu *ASK* pod vodstvom Tonija Pehara, u HNK Mostar, u MTM Mostar. Samostalno nastupao u BiH, Hrvatskoj i inozemstvu. Inače je volonter ustanove *ZALOŽBA KRALJ TOMISLAV* u Čapljini, organizator je raznih kulturnih događanja, likovnih kolonija, kazališnih gostovanja, književnih večeri, karnevalskih svečanosti...

Hrvoje Sebastijan

Rođen je u Dubrovniku 1976.godine. 2000.godine je diplomirao na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Marina Carića. Nastupao je u HNK u Zagrebu, Kazalištu Kiklop iz Zagreba, te na Dubrovačkim ljetnim igrama. Član je ansambla Kazališta Marina Držića od 2001.godine u kojem je između ostalih ostvario uloge u predstavama: *Orfeo*, *Kad sunce zađe*, *Ljubovnici*, *Dan od Amora*, *Ivana rock bajka*, *Skup*, *Sanjari*, *Kidaj od svoje žene*, *Imbarak/Ljubav na Prijekomu*, *Sedam lakih komada* itd.

Matea Elezović

Diplomirala na Umjetničkoj Akademiji u Splitu, na odsjeku glume 2010. godine. Kazališno iskustvo stjecala je dosad u HNK Split (W. Shakespeare *Kako vam drago*, Rosalinda; G. Boccaccio *Dekameron*, Lisetina prijateljica; M. Držić *Skup*, Andrijana; S. Peltrole *Konj-Jele*; W. Shakespeare *Romeo i Julija*-gđa Capuletti), HNK Šibenik (J. Jenet *Sluškinje*, Tolstoj *Buratuno*, Mike Bartlett *Kontrakcije*). Umjetnička je voditeljica kazališta *Smjebotiči* i autorica dječje predstave *Tavan tete Agate*. Ovo je njeno prvo gostovanje u Kazalištu Marina Držića.

Vinko Štefanac

Rođen u Zagrebu 1969. Upis na studij glume na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu bio je logičan slijed njegove životne vokacije, budući se *daskama koje život znače* zarazio još kao dijete u ZKM-u. Nakon studija, pa sve do sada odigrao 50-

tak manjih i većih uloga kroz angažmane u većini zagrebačkih kazališta: HNK, Gavella, ZKM, Teatar Itd, Trešnja, Histrioni, Epilog Teatar. Sa nekima od tih predstava gostovao je u Australiji, Sjevernoj i Južnoj Americi, te 10-ak zemalja širom Europe. Radio - drame, sinhronizacije crtanih filmova i jingleovi na radiju *Sljeme* te Hrvatskom radiju – ispunjavaju slobodne trenutke glumca Štefaneca između raznih predstava. Dolaskom prve komercijalne televizije u Hrvatskoj krenuli su angažmani i na tom mediju.. Do sada je kao tv-voditelj odradio preko 150 live-show emisija, sudjelovao je u preko 20-tak raznih projekata na Novoj TV u Zagrebu, i TV OBN Sarajevu. U pet hrvatskih sapunica odigrao uloge u oko 250 epizoda. Glumio je i u desetak hrvatskih filmova. Prvo glumačko iskustvo uz Dubrovnik vezuje 90-tih, kroz ulogu Rosenkrantza u *Hamletu* na Lovrijencu. Ovo mu je drugo gostovanje u ansamblu Kazališta Marina Držića, prvu je ulogu ostvario u ovosezonskoj teatarskoj premijeri *Mizantrop* J.B.Moliera.

Glorija Šoletić

Rođena je u Dubrovniku. Završila je glumu na Akademiji dramskih umjetnosti u Pragu u klasi prof. Jaroslave Tvrznikove, Ladislava Freya i Petra Kracika. Od 1998. godine je u angažmanu u Kazalištu Marina Držića.

Monodramu *Klitemnestra* Marijana Matkovića u režiji Lawrencea Kuirua ostvarila je u koprodukciji s Art radionicom Lazareti. U Kazalištu Marina Držića ostvarila je niz zapaženih uloga, između ostalih u predstavama: *Orfeo*, *Na čijoj strani*, *Marlene Dietrich*,

Kad sunce zađe, *Sirene*, *Život je san*, *Dan od Amora*, *Ivana rock bajka*, *Skup*, *Suton*, *Pitanje časti*, *Služavke*, *Ženski turbo pop bend*, *Ljubav na Prijekomu*. U slobodno vrijeme bavi se svojom prvom ljubavi – pjevanjem.

Izmira Brautović

Rođena u Dubrovniku gdje je bila članica dramskog studija Mali Marin Držić pri KMD kao i Studentskog teatra Lero. Upisala je glumu na Akademiji dramskih umjetnosti iz Zagreba, no napušta je, zbog privatnih razloga, na prvoj godini studija. Nakon povratka u Dubrovnik povremeno je angažirana na Dubrovačkim ljetnim igrama i u Kazalištu Marina Držića gdje postaje stalnom članicom glumačkog ansambla od 1.9.1992. Između brojnih uloga ostvarenih na dubrovačkim daskama koje život znače, izdvajamo: M.I.Fornes: *Blato*, Eve Ensler: *Vaginini monolozi*, Vanča Kljaković: *Teštamenat*, Luko Paljetak-Đelo Jusić: *Dan od amora*, Po pismima Abelarda Heloizi *Heloiza Heloizi*.

Tehničko osoblje:

Baldo Dužević (voditelj stolarske radionice)
Jelka Grljević (voditeljica krojačke radionice)
Asim Arslanagić (majstor pozornice)
Mario Capursi (majstor tona)
Ana Marija Obradović (slikar i kipar)
Silvio Giron (majstor rasvjete)
Manuela Kavain (šminkerica)
Stela Đurović (rekviziterka)
Šemsa Mrčela (frizerica)
Stijepo Prčan (finalizator dekora)
Dragan Pantović (tehničar tona i rasvjete)
Maja Nagy (garderobijerka)
Krešimir Ferizović i Borivoje Ljubojević
(opsluživači pozornice)

nakladnik:

Kazalište Marina Držića

za nakladnika:

ravnateljica **Jasna Jukić**

dizajn programske knjižice i plakata:

Slaven Tolj & MEC DIZAJN

urednica programske knjižice: **Lidija Crnčević**

fotografije: **Željko Tutnjević**

fotografija na naslovnici: **Domagoj Režić**

e-mail adresa: **kmd@du.t-com.hr**

www.kazaliste-dubrovnik.hr

tisak: **ALFA-2 d.o.o.**

naklada: **200 primjeraka**

PRIJATELJI KAZALIŠTA MARINA DRŽIĆA

*Ana's
Studio*